

Hen syn til dette Punkt; men jeg feiler vistnok ikke meget, naar jeg antager, at der allerede er givet Bevilling til Lotterier for enkelte Kredse, der ikke have noget veldædigt Formaal (Kofod: Ja, Hestelotteriet!), og hvis dette er Tilfældet, er derved den Betragtning godkjendt, som jeg her har udtalt. Det forekommer mig, at selv om Justitsministeriet maatte finde, at Loven af 6te Mars 1869 forhindrer det fra at give Tilladelse til at kulligere for dette Lotteri over hele Landet, vil der dog i alt Fald ikke være Noget til Hinder for, at Ministeriet i Overensstemmelse med Loven kan give Tilladelse til Kulligere indenfor en indskrænket Afsætningskreds, saasom en By eller et Amt, og der vil allerede være naaet ikke saa Lidt, dersom Tilladelsen blev givet f. Ex. for Sjællands Stift eller, hvis selv dette skulde anses for at være for Meget, da for Kjøbenhavns Amt eller for Kjøbenhavn alene. Det Foretagende, der her er Tale om, er ikke af den Bessaffenhed, at det kan ventes i allerminste Maade at ville træde hindrende i Veien for den Forretning, Staten driver gennem Klasseslotteriet, og Hensigten med Bestemmelsen i Lov 6te Mars 1869 er jo alene den, at omgærde det Monopol, som Staten udøver paa Lotteriomraadet, og hvoraf det drager en ikke ubetydelig Indtægt, med saa sikkre Garantier som muligt. Dette Lotteri omfatter 10 Millioner Lodsedler til $\frac{1}{2}$ Franc Stykket og vil altsaa kunne give en Indtægt af 5 Millioner Francs. Men der er ingen Gevinster i Lotteriet, som udbetales i Penge; men det er Altsammen Sager, Gjenstande, fortrinnsvis af kunstnerisk Værd: Malerier, Billedhuggerarbejder, Broncer og deæl., idet nemlig foruden de mangfoldige Indsamlinger i Penge, der have været foretagne i Frankrig, der tillige har været foranstaltet Indsamlinger af Gaver, for hvilke man kun har kunnet finde Anvendelse og Pengeindtægt ved det Lotteri, hvorom her er Tale. I den Komite, der forestaar Lotteriet, findes Mænd, der nyde europæisk Anseelse, og blandt hvilke jeg kun skal nævne Greven af Flavigny, der er Præsident for Hjælpeforeningen, Malerne Bady og Meissonnier, Arkitekten Garnier, Baron Taylor, den for sin storartede Godgjørighed

berømte Engländer Sir Richard Wallace og flere Andre, og Lotteriet vil blive affat i mangfoldige Lande; i vore Nabolande er der Intet til Hinder for at sælge Lodsedler dertil. Det forekommer mig dog, at det vilde være behynderligt, om vi her i Danmark vilde negte Tilladelsen til dette Lotteri med udelukkende veldædigt Formaal, med en Hensigt, der alene kommer virkelig Nødlidende og i høt Grad Ulykkelige til Hjælp, og om vi vilde reise en Modstand derimod, som man ikke paa andre Steder har anset det for rigtigt at reise. Den Ide, at der i Tilladelsen til at afsætte Lodsedler for dette Selskab skulde kunne ligge nogen som helst politisk Demonstration, behøver jeg vel neppe at imødegaa. Det er en Selvfølge, at hvis et lignende Lotteri blev indrettet fra tysk Side, burde den samme Tilladelse til at forhandle Lodsedler her gives (Modsigelse). Jo, den burde gives; Ulykkelige og Nødlidende have ingen Nationalitet, det er rigtigt at hjælpe dem, hvor de findes. I hvor stort et Omfang man da vilde understøtte Lotteriet ved at kjøbe Sedler, bliver Enhvers Sag for sig selv; men Staten burde ikke negte Tilladelsen i det ene Tilfælde mere end i det andet. Men der er forresten ingen Fare i saa Henseende; thi de franske Milliarder ere store nok til at bære ogsaa al den Ulykke og Nød, som findes mellem de tyske Saarede og Faldnes Efterladte. Men Frankrig trænger til den Hjælp, der kan ydes, og jeg haaber ikke, at det danske Folkething vil undslaa sig for at yde sin Understøttelse til et Foretagende som dette. Fra Andragerne er der gjort et Tilbud, som det ikke forekommer mig værdigt at modtage, nemlig at kun 70 pCt. af Indtægten for Lotterisedlerne skulde tilfalde de franske Saarede og Faldnes Efterladte, hvorimod 30 pCt. skulde tilfalde de Fattige i de Kommuner, hvor Sedlerne solgtes. Det forekommer mig ikke ganske passende; den almindelige Fattigaagift maa selvsølgelig bæres af dette Selskab som af ethvert andet, hvis en saadan Fattigaagift eksisterer for Lotterier; men jeg anser det ikke for rigtigt, om vi vilde borttage fra de franske Saarede og Faldnes Efterladte Noget af det, der vilde komme dem til Gode, for at give det til vore egne Fattige. Dette